

POLITECHNIKA POZNAŃSKA

Wydział Architektury

ul. Nieszawska 13A, 61-021 Poznań, tel. +48 61 665 3301, fax +48 61 665 3300

e-mail: office_darf@put.poznan.pl, www.architektura.put.poznan.pl

KARTA OPISU MODUŁU ZAJĘĆ

Nazwa modułu/przedmiotu		Kod	
HISTORIA SZTUKI_2			
Kierunek studiów	Profil kształcenia (ogólnoakademicki, praktyczny)	Rok / Semestr	
ARCHITEKTURA WNĘTRZ	PRAKTYCZNY	I/2	
Specjalność	Przedmiot oferowany w języku:	Kurs (obligatoryjny/obieralny)	
-	polskim	obligatoryjny	
Godziny		Liczba punktów	
Wykłady: 30 Ćwiczenia: - Laboratoria: - Projekty / seminaria: 15		2	
Stopień studiów:	Forma studiów (stacjonarna/niestacjonarna)	Obszar(y) kształcenia	Podział ECTS (liczba i %)
I	STACJONARNE	W ZAKRESIE SZTUKI	2 (100%)
Status przedmiotu w programie studiów (podstawowy, kierunkowy, inny)		(ogólnouczelniany, z innego kierunku)	
PODSTAWOWY		ogólnouczelniany	
Odpowiedzialny za przedmiot:		Wykładowca:	
dr hab. Hanna Grzeszczuk-Brendel		dr hab. Hanna Grzeszczuk-Brendel	
e-mail: hanna.grzeszczuk-brendel@put.poznan.pl		e-mail: hanna.grzeszczuk-brendel@put.poznan.pl	
Wydział Architektury Politechniki Poznańskiej		Wydział Architektury Politechniki Poznańskiej	
ul. Nieszawska 13 A, 61-021 Poznań		ul. Nieszawska 13 A, 61-021 Poznań	
tel.: 061 665 33 01		tel.: 061 665 33 01	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności, kompetencji społecznych:			
1	Wiedza:	<ul style="list-style-type: none"> podstawowa wiedza z zakresu historii powszechnej, podstawowa wiedza o zjawiskach współczesnej kultury artystycznej, niezbędną do rozumienia społecznych i kulturowych uwarunkowań działań artystycznych. 	
2	Umiejętności:	<ul style="list-style-type: none"> wykorzystywanie dostępnych źródeł informacji, w tym źródeł elektronicznych, student wykazuje umiejętność poprawnego wnioskowania na podstawie danych pochodzących z różnych źródeł. 	
3	Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none"> zrozumienie konieczności poszerzania swoich kompetencji, gotowość do podjęcia współpracy w ramach zespołu. 	
Cel przedmiotu:			
Przedstawienie stanu wiedzy na temat najważniejszych kierunków i nurtów historii sztuki od renesansu do rokoka.			
Ukazanie problemów artystycznych omawianych epok w szerszym kontekście kulturowym.			
Prezentacja i krytyczna analiza wybranych realizacji oraz najważniejszych dzieł rzeźby i malarstwa omawianych epok.			
Omówienie sylwetek wybitnych twórców.			
Uzyskanie umiejętności kreatywnego spojrzenia na przestrzeń historyczną i twórczą interpretację najważniejszych zjawisk artystycznych.			
Efekty kształcenia			
Wiedza:			
Efekty kierunkowe		student, który zaliczył przedmiot,	Odniesienie do obszarowych efektów kształcenia
W01	KA_W08	wykazuje się znajomością zagadnień z zakresu historii sztuki, architektury wnętrz i wzornictwa, posiada świadomość zmieniających się kontekstów i linii rozwojowych charakterystycznych	P6S_WG

		dla tych dziedzin	
W02	KA_W09	zna publikacje z dziedziny architektury wnętrz oraz historii sztuki, ma wiedzę dotyczącą stylów w sztuce, sztuce użytkowej i architekturze wnętrz, zna związaną z nimi terminologię	P6S_WG
Umiejętności:			
U01	KA_U11	posiada umiejętność ustnej i pisemnej analizy dzieła sztuki, architektury, architektury wnętrz oraz problemowego ujmowania zagadnień artystycznych, umie korzystać ze źródeł teoretycznych, w tym korzystać ze źródeł bibliograficznych	P6S_UK
U02	KA_U12	potrafi prawidłowo formułować wypowiedzi w dziedzinach związanych ze sztuką, sztuką użytkową oraz projektowaniem wnętrz, posiada odpowiedni zasób słownictwa zgodnie z wymaganiami określonymi dla poziomu B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego	
U03	KA_U13	potrafi w sposób właściwy opisać i omówić projekt architektoniczny wnętrz w formie publicznej prezentacji, debaty i dyskusji, z wykorzystaniem podstawowych technik prezentacyjnych	P6S_UK
Kompetencje społeczne:			
K01	KA_K02	potrafi samodzielnie organizować sobie pracę, zbierać i analizować informacje, dokonywać ich syntezy i wykorzystywać w procesie twórczym i projektowym, jest przygotowany do podejmowania pracy w zespołach projektowych jak i do podejmowania samodzielnych zadań projektowych, w tym udziału w konkursach	P6S_UU P6S_KR
K02	KA_K06	posiada umiejętności związane z funkcjonowaniem społecznym i komunikacją społeczną, jest przygotowany tak do pracy zespołowej jak i indywidualnej, do wystąpień i prezentacji publicznych, potrafi negocjować i posługiwać się odpowiednią argumentacją w celu przedstawienia swojego stanowiska, potrafi prezentować zadania w przystępnej formie, także z zastosowaniem technologii informatycznych	P6S_KO P6S_KR
Sposoby sprawdzenia efektów kształcenia			
<p>Cykl wykładów z przedmiotu (Historia sztuki_2) kończy się egzaminem. Studenci otrzymują listę obowiązujących zagadnień egzaminacyjnych. Przewidziane są dwa egzaminy sesyjne, przy czym drugi termin jest terminem poprawkowym.</p> <p>Egzamin z przedmiotu (Historia sztuki_2) jest ustny, traktowany jako sprawdzian wymaganej wiedzy, omawiania dzieł i sylwetek twórców prezentowanych w ramach wykładów, umiejętności kojarzenia procesów artystycznych i kulturowych.</p> <p>Warunkiem dopuszczenia do egzaminu jest obecność na wykładach i zaliczenie kolokwium terminologicznego.</p>			
Ocena formująca:			
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Kolokwium sprawdzające opanowanie fachowej terminologii. <p>Przyjęta skala ocen: 2,0; 3,0; 3,5; 4,0; 4,5; 5,0</p>			
Ocena podsumowująca:			
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Ocena uzyskana w trakcie zaliczenia ustnego. ▪ Egzamin z przedmiotu „Historia sztuki” ma formę pisemną. <p>Przyjęta skala ocen: 3,0; 3,5; 4,0; 4,5; 5,0</p>			
Treści programowe			
<p>Uwaga: Wykłady są prowadzone częściowo w formie konwersatorium, przewidywane są także wyjścia do muzeów i galerii.</p> <p>Wykład 1: Twórczość Boticellego a neoplatonizm. Malarstwo Rafaela.</p> <p>Wykład 2: Teoria i twórczość Leonarda da Vinci.</p> <p>Wykład 3: Malarstwo weneckie, wartości kolorystyczne. Giorgione i Tycjan.</p> <p>Wykład 4: Twórczość Michała Anioła.</p> <p>Wykład 5: Renesans w Niemczech: Albrecht Dürer, Lukas Cranach.</p> <p>Wykład 6: Manierizm (Parmiggianino, Pontormo, Bronzino, Archimboldo). Mistycyzm El Greco a manierizm.</p> <p>Wykład 7: Przemiany społeczne, filozoficzne i naukowe na przełomie XVI/XVII wieku, zmiana środków wyrazu epoki baroku. Tendencje realistyczne w malarstwie Caravaggia.</p> <p>Wykład 8: Caravaggionizm. Malarstwo hiszpańskie – Velasquez.</p> <p>Wykład 9: Malarstwo flamandzkie i twórczość Rubensa. Mali mistrzowie holenderscy.</p> <p>Wykład 10: Twórczość Rembrandta i Vermeera van Delft.</p> <p>Wykład 11: Malarstwo francuskie - Poussin, Lorrain.</p> <p>Wykład 12: Sztuka rokoka, Watteau, Fragonard. Tiepolo</p> <p>Wykład 13: Artyści „osobni” przełomu XVIII/XIX wieku: Goya, Füssli, Blake.</p> <p>Wykład 14: Sztuka katolickich i protestanckich księstw w Niemczech. Barok w Polsce, kultura sarmacka.</p> <p>Wykład 15: Zmiany w sztuce pod wpływem rewolucji francuskiej. Demokratyzacja i industrializacja a sztuka. David, Ingres</p> <p>Wykład 16: Powtórzenie wiadomości.</p> <p>Ćwiczenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Indywidualny opis wybranych dzieł Leonarda da Vinci i Giorgiona. 2. Indywidualny opis wybranych dzieł Michała Anioła. 3. Porównanie wybranych obrazów renesansu i baroku. 4. Zwiedzanie Muzeum Narodowego w Poznaniu. 5. Nowe paradygmaty w sztuce przełomu XVIII i XIX wieku. 			

6. Sztuka polska na przełomie XVIII i XIX wieku – wizyta w Muzeum Narodowym w Poznaniu		
Literatura podstawowa:		
1. Porębski M., Piwocki Ks.; Dzieje sztuki w zarysie, Tom I-III; Arkady.		
2. Sztuka świata, t.7-8, Arkady 1998-2010.		
3. Tomkiewicz W., Piękno wielorakie, Warszawa 1971.		
4. Tomkiewicz W., Rokoko, Warszawa 1990.		
5. Shearman J., Manierizm, Warszawa 1970.		
6. Honour H., Neoklasycyzm, Warszawa 1972.		
Literatura uzupełniająca:		
1. Caravaggio i różne oblicza caravaggionizmu, kat. wystawy, Warszawa 1996.		
2. Białostocki J.; Sztuka cenniejsza niż złoto; wiele wydań.		
3. Rzepińska M., Siedem wieków malarstwa, Warszawa 1979.		
4. Karpowicz M., Sztuka oświeconego sarmatyzmu, Warszawa 1986.		
5. Shearman J., Manierizm, Warszawa 1970.		
6. Biografie artystyczne poszczególnych twórców.		
Obciążenie pracą studenta		
forma aktywności	godzin	ECTS
Łączny nakład pracy	60	2
Zajęcia wymagające indywidualnego kontaktu z nauczycielem	46	2
Zajęcia o charakterze praktycznym	0	0

Bilans nakładu pracy przeciętnego studenta

forma aktywności	liczba godzin
udział w wykładach	30
udział w ćwiczeniach/ laboratoriach (projektach)	15
przygotowanie do ćwiczeń/ laboratoriów	6
przygotowanie do kolokwium/przeglądu zaliczeniowego	-
udział w konsultacjach związanych z realizacją procesu kształcenia	-
przygotowanie do egzaminu	8
obecność na egzaminie	1

Łączny nakład pracy studenta: 60 h (2 punkty ECTS)

W ramach tak określonego nakładu pracy studenta:

zajęcia wymagające bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich: 45 h + 1 h = 46 h (2 pkt ECTS)